

Proefsleuvenonderzoek Moorslede - Dadizeelsestraat

Korneel Gheysen

RUBEN WILLAERT BVBA
Afdeling Archeologie

Colofon

Ruben Willaert bvba

Auteurs: Korneel Gheysen

Foto's en tekeningen: Ruben Willaert bvba

In opdracht van: RO-Vlaanderen, Onroerend Erfgoed

© Ruben Willaert bvba, Sijsele, april 2008

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
1. Algemeen	2
1.1. Inleiding	2
1.2. Situering	3
1.2.1. Lokalisering.....	3
1.2.2. Bodemkundige gegevens.....	4
1.2.3. Historische gegevens	6
2. Methodiek.....	7
2.1. Vooropgestelde strategie	7
2.2. Onderzoeksmethode	7
3. Resultaten	9
3.1. Algemene waarnemingen	9
3.2. Stratigrafie	9
3.3. Archeologische gegevens	11
4. Evaluatie en advies.....	14
BIBLIOGRAFIE	15
BIJLAGEN.....	16
1. Overzichtsplan.....	16
2. RWZI Moorslede: Inplantingsplan.....	16
3. Omtrek en Oppervlakte van de proefsleuven	17
4. Vondstenlijst.....	17
5. Sporenlijst.....	17

1. Algemeen

1.1. Inleiding

Het archeologisch patrimonium kan omschreven worden als het geheel aan resten die in of op de bodem aanwezig zijn en getuigen van het menselijk handelen in het verleden. Op 30 juni 1993 keurde het Vlaamse parlement het decreet houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium goed¹. Dit decreet ontstond naar aanleiding van het Europese verdrag ter bescherming van het archeologisch erfgoed, dat in 1992 in Valetta (Malta) ondertekend werd door de leden van de Europese Ministerraad². Het verdrag van Malta werd op 12 oktober 2001 door de Vlaamse regering goedgekeurd en door de federale regering op 30 januari 2002 ondertekend. Uitgangspunten van het verdrag zijn: een betere afstemming tussen archeologische erfgoedzorg en ruimtelijke planningsprocessen, een integrale monumentenzorg en behoud van het archeologisch erfgoed *in situ*. Het verdrag van Malta stuurt daarnaast ook aan op de veralgemening van het zgn. veroorzakersprincipe. Waar het archeologisch patrimonium door de uitvoering van werkzaamheden verloren dreigt te gaan, moeten de kosten van een voorafgaand wetenschappelijk verantwoord onderzoek ervan verhaald worden op de veroorzaker.

Het archeologisch onderzoek te Moorslede (prov. West-Vlaanderen) vond plaats ter hoogte van de kruising van de Dadizeelsestraat en de Zonnebeeksestraat. Op dit terrein wordt in de nabije toekomst een waterzuiveringsinstallatie gebouwd door NV Aquafin. Vanwege de hoge archeologische verwachting werd voorafgaand een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd in opdracht van het Agentschap RO-Vlaanderen Onroerend Erfgoed. Het onderzoek werd uitgevoerd door Ruben Willaert bvba³, meer bepaald door Korneel Gheysen. Het Agentschap RO-Vlaanderen Onroerend Erfgoed stond in voor de administratieve begeleiding van het project. Het onderzoek kreeg de opgravingsvergunning 2008/55. Het plangebied kreeg de werkcode MO08DA.

De voorziene termijn bedroeg 2 werkdagen: 1 dag terreinwerk en 1 dag verwerking. Het proefsleuvenonderzoek vond plaats op 28 april 2008.

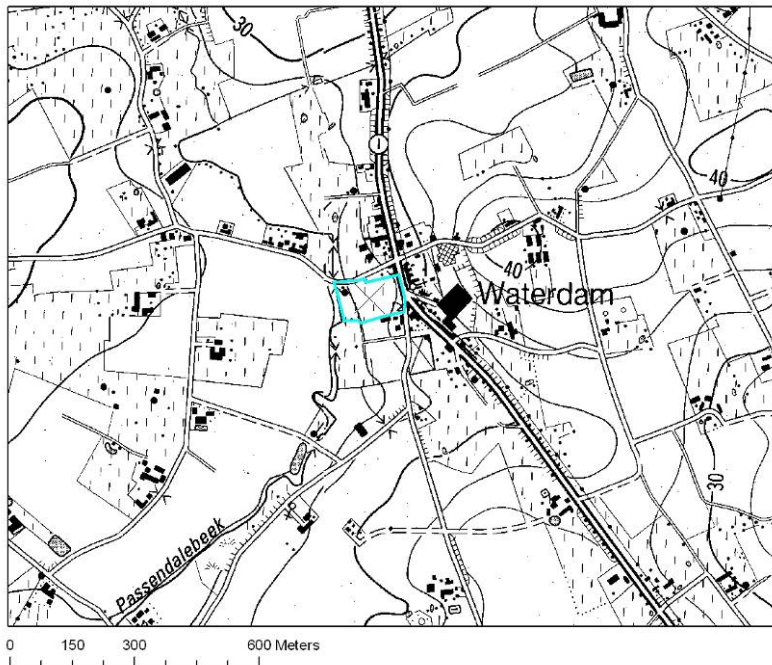
¹ Decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologische patrimonium, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 en 28 februari 2003.

² Conventie van La Valetta (Malta), Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed, 20 januari 1992

³ Bloemisterijstraat 6, 8340 Sijsele. Website: www.rubenwillaert.be.

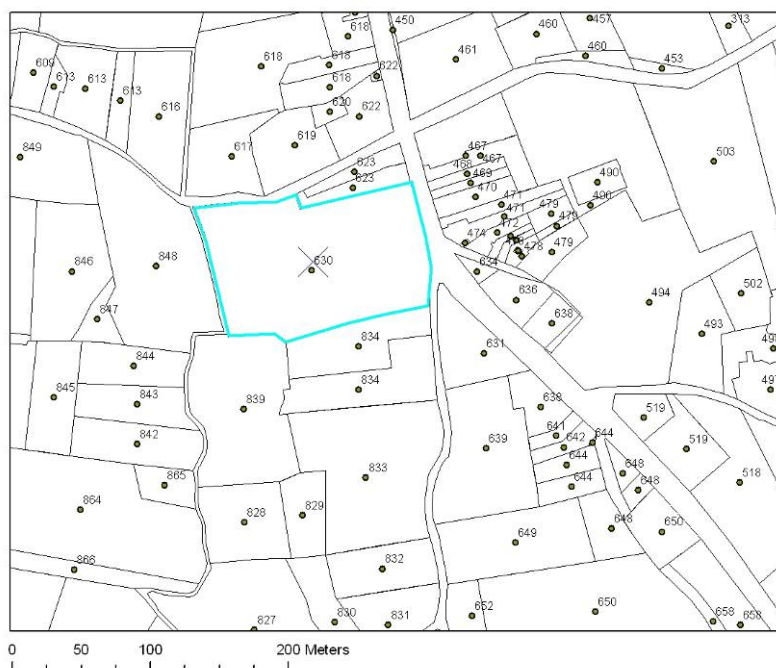
1.2. Situering

1.2.1. Lokalisering

Figuur 1 Topografische kaart van Moorslede - Waterdam met lokalisering van het plangebied

Het plangebied ligt in het gehucht Waterdam te Moorslede. Het plangebied ligt ten westen van de Dadizeelsestraat, op de helling naar de Passendalebeek. Het plangebied wordt aan de noordzijde begrensd door de Zonnebeeksestraat, aan de oostzijde door de Dadizeelsestraat, aan de westzijde door de Passendalebeek en aan de zuidzijde door bebouwing. Het plangebied heeft een oppervlakte van ca. 1ha.

Figuur 2 Kadasterkaart met lokaliserings van het plangebied.

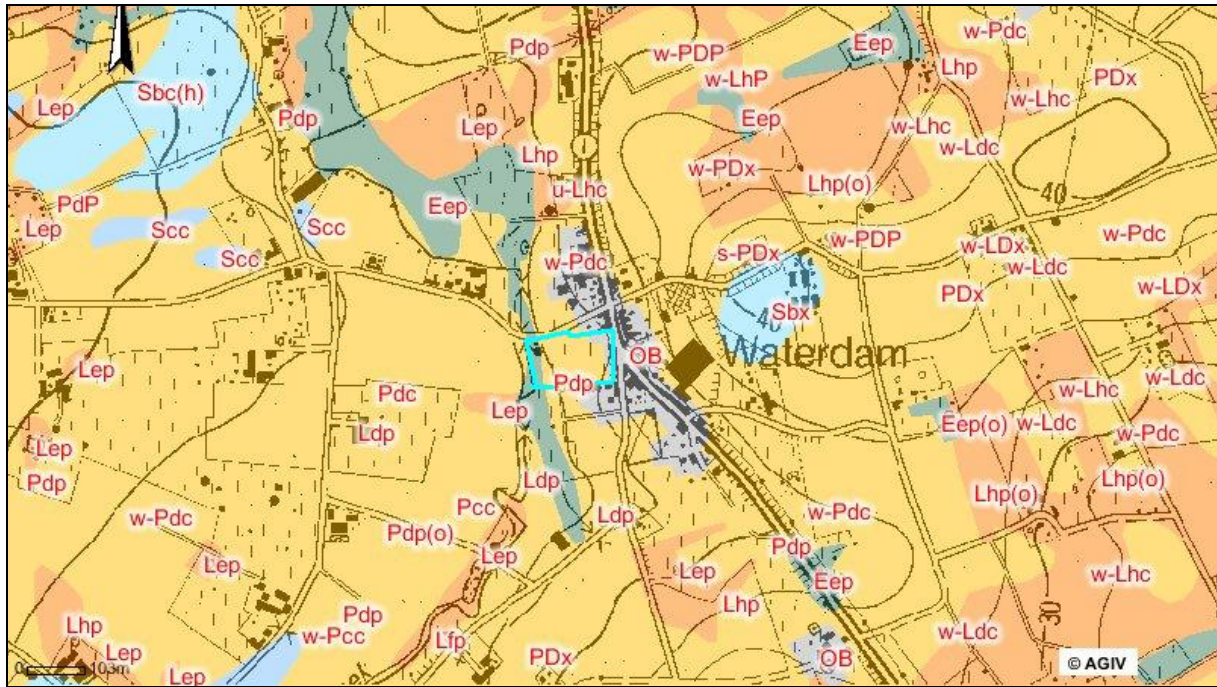
Op de kadasterkaart heeft het plangebied het perceelsnummer 630b⁴.

1.2.2. Bodemkundige gegevens

Volgens de Bodemkaart van België⁵ ligt het plangebied op de overgang van een *matig natte zandleembodem zonder profiel* (kaartenheid Pdp) in het zuiden naar een *matig natte, lichte zandleembodem met een sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont* (kaartenheid w-Pdc) in het noorden. Aan de westrand van het plangebied, langsheen de Passendalebeek, bestaat de ondergrond uit een *sterk gleyige kleibodem zonder profiel* (kaartcode Eep).

⁴ Moorslede 1ste afdeling, sectie D.

⁵ <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/bodemkaart>

Figuur 3 Bodemkaart met lokalisering van het plangebied (<http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/bodemkaart>)

Volgens Ameryckx *et al.*⁶ is de natuurlijke drainage voor gronden met textuurklasse P voor een matig gleyige grond (symbool .d.) matig. Roestverschijnselen komen voor vanaf 40 tot 60cm. Voor een sterk gleyige kleibodem (symbool .e.) is de drainage tamelijk slecht. Roestverschijnselen komen voor vanaf 30 tot 50cm diepte. Deze bodemkenmerken worden veroorzaakt door aanwezigheid van water, waardoor o.a. de aanwezige ijzerverbindingen oxideren (bij aanwezigheid van zuurstof, gekenmerkt door een bruine neerslag) of reduceren (bij aanwezigheid van water, geen zuurstof, gekenmerkt door blauwe tinten)⁷. De aanwezigheid van roest- of gleyverschijnselen wijzen op een laag die afwisselend nat en droog is.

De bodems worden ook gekenmerkt door hun profielontwikkeling onder invloed van klimatologische en biologische factoren. Dit komt tot uiting in het ontstaan van horizonten. De bodems in het plangebied worden gekenmerkt door een verbrokkelde, sterk gevlekte of discontinue textuur B-horizont (symbool ..c) of geen profielontwikkeling (symbool ..p).

Een textuur B-horizont is een aanrijkingshorizont (Bt) van klei, humus en ijzerdeeltjes. Deze horizont heeft dikwijls een scherpe overgang met de bovenliggende E-horizont, zijn donkerder van kleur dan de boven- en onderliggende horizonten. De overgang naar de C-horizont gaat meestal vrij geleidelijk (enkele decimeters)⁸. In het plangebied is de textuur B-horizont niet zo goed ontwikkeld (symbool ...c) of is er geen profielontwikkeling (symbool ...p).

⁶ Ameryckx *et al.*, 1995, p.180-181.

⁷ *Idem*, p. 173 – 174.

⁸ Bakker en Schelling, 1989, p. 76.

1.2.3. Historische gegevens⁹

Moorslede wordt een eerste maal vermeld in 1085 als "Morcelede". De heerlijkheid Moorslede bezat gronden tot in Nieuwkerke en Ardooie, en kwam ca. 1700 in het bezit van de heren van Dadizele. De heer oefende de hogere, de middelbare en de lagere rechtsmacht uit. Bestuurlijk en fiscaal behoorde Moorslede tot de Kasselrij Ieper (Oost-Ieper-Ambacht). Te Moorslede bevonden zich nog (gedeelten van) andere heerlijkheden: de heerlijkheid Slyps (cf. Kerkgehucht); de heerlijkheden Watermeulen en Strooiboom (cf. gehuchten 'Waterdam' en 'Strooiboom' aan de Dadizeelsestraat). Het plangebied behoorde tot de heerlijkheid Watermeulen.

Het patronaat van de St.-Martinuskerk werd uitgeoefend door het O.-L.-Vrouwekapittel van Doornik (schenking in 1188). De parochie maakte achtereenvolgens deel uit van het bisdom Doornik (tot 1559), Ieper (tot 1801), Gent (tot 1834) en Brugge.

In 1673 bestond een derde van Moorslede nog uit heide en bos. Op de Ferrariskaart (1770-1778) bevindt zich in het noorden en noordoosten van Moorslede een vrij groot bosgebied met het "capelle bosch" en "'t veldt bosch".

Tijdens de slag om Passendale (31 juli - 10 november 1917) kwam de frontlinie vrij dicht bij het centrum van Moorslede te liggen. In 1917 en 1918 had Moorslede sterk te lijden onder W.O.I. De Britse beschietingen en het opblazen van strategische gebouwen door het Duitse leger zorgden voor een bijna totale verwoesting van Moorslede. Enkel Slyps en enkele hoeves in het zuiden en zuidoosten overleefden de oorlog vrij ongeschonden. Vanaf 1919 keerde de bevolking geleidelijk terug en vanaf 1921 werd de gemeente heropgebouwd, grotendeels naar het vooroorlogse aanlegplan.

⁹ Gebaseerd op http://paola.erfgoed.net/sdx/inventaris/toon.xsp?id=729&base=gebied&qid=sdx_q0&p=1

2. Methodiek

Bij een archeologische inventarisatie wordt getracht inzicht te krijgen in de verspreiding, de densiteit, de aard en de chronologische waarde van de eventuele archeologische sporen op het terrein. De meest aangewezen manier om het onderzoeksgebied te inventariseren, is door middel van een proefsleuvenonderzoek. Hierbij worden verspreid over het gebied sleuven gegraven, die toelaten om een blik in de bodem te werpen. Deze sleuven worden onder archeologische begeleiding machinaal aangelegd en zijn ongeveer 50cm tot max. 1m diep. In totaal wordt op deze manier ongeveer 10 tot 12 % van het plangebied gesondeerd.

Het proefsleuvenonderzoek kan uitgevoerd worden volgens twee methodes. Bij het zogenaamde Lorraine-systeem worden proefsleuven met een lengte van 10m en de breedte van één kraanbak in alternerend raster uitgegraven. De afstand tussen de putten onderling en de rijen is telkens 10m. Bij de methode van continue sleuven worden lange proefsleuven ononderbroken over de volledige lengte van de percelen uitgegraven. De afstand tussen de rijen bedraagt max. 15m. In beide gevallen gebeurt de afgraving door een kraan met platte bak, waarvan de bakbreedte minstens 1,8m bedraagt en bij voorkeur 2m.

2.1. Vooropgestelde strategie

Voorafgaand aan het archeologisch onderzoek werden *Bijzondere voorwaarden archeologische prospectie met ingreep in de bodem, waterzuiveringsinstallatie, Zonnebeekstraat Dadizelestraat Moorslede (West-Vlaanderen)* schriftelijk vastgesteld door het Agentschap RO Vlaanderen Onroerend Erfgoed. Deze technische bepalingen omvatten de kwaliteitsnormen waaraan het archeologisch onderzoek dient te voldoen.

2.2. Onderzoeksmethode

Voor het hele projectgebied werd geopteerd voor continue sleuven. De sleuven werden uitgezet volgens de lengterichting van het perceel. Alle sleuven liggen oost-west georiënteerd.

In totaal werden 5 continue sleuven getrokken van variabele lengte. De kortste sleuf is sleuf 1 (130,1m lang), de langste sleuf is sleuf 2 (134,8m). De afstand tussen de sleuven bedraagt maximaal 15m, afhankelijk van de lokale terreinomstandigheden en de aanwezigheid van grondwaterpeilpunten. In sleuf 5 was een dergelijk peilpunt aanwezig; de sleuf maakt hierdoor een bocht rondom dit punt. De afstand tussen sleuf 5 en de Zonnebeeksestraat bedraagt ca. 18m. De aanwezigheid van riolen maakte het leggen van een bijkomende sleuf hier niet meer mogelijk.

Tijdens de aanleg van de proefsleuven werd door een kraan met platte bak de bovenliggende bouwvoor afgegraven tot op het archeologisch leesbaar niveau. In elke proefsleuf werd op een relevant sporenniveau, of indien dat niet aanwezig was, ter hoogte van de overgang tussen de humeuze bovenlaag en onverstoorde moederbodem, een vlak aangelegd. Het graven van de proefsleuven gebeurde steeds onder aanwezigheid en aangeven van een archeoloog.

De proefsleuven werden met een totaal station ingemeten en gekoppeld aan het landelijk coördinatennet. Waar sporen werden aangetroffen, werd het opgravingsvlak plaatselijk opgeschaafd om vervolgens de sporen zo optimaal mogelijk te documenteren. Dit hield in: fotograferen, intekenen (digitaal) en beschrijven van alle aangetroffen sporen. Er werden geen sporen gecoupeerd. Uit enkele sporen werd vondstenmateriaal verzameld op het aanlegvlak. In gevallen waarin sporen gegroepeerd voorkwamen, werd hun onderlinge ruimtelijke en chronologische samenhang in de mate van het mogelijke onderzocht.

In elke proefsleuf werd op regelmatige afstanden een bodemprofiel van circa 2m lengte geregistreerd. Sleuf 1, 3 en 5 werden aan de oost- en westzijde gedocumenteerd, sleuf 2 en 4 in het midden van de proefsleuf. Deze verzameling profielen laat toe een goede indruk te verkrijgen van de terreinopbouw van het gehele plangebied. De profielen werden hoofdzakelijk gefotografeerd (met referentiegegevens zoals fotobordje en jalon). Alle gefotografeerde profielen werden beschreven op textuur, kleur en inclusies. De resultaten van dit bodemkundig onderzoek worden meer in detail besproken in 3.2.

Rondom S8 in sleuf 1 en S1 in sleuf 2 werd, in overleg met RO-Vlaanderen (Werner Wouters), aan beide zijden van de proefsleuven een kijkvenster aangelegd (respectievelijk kijkvenster 1 – KV1 - en kijkvenster 2 – KV2). De bedoeling van het kijkvenster was een beter inzicht te krijgen in de aanwezige sporen en indien mogelijk de begrenzing van de sporen vast te stellen. Aanleiding van KV1 was het brandrestengraf (sleuf 1/S8), aanleiding van KV 2 was een spoor met grijze vulling en houtskoolkern (KV2/S1). Het brandrestengraf in KV1 werd ter bescherming nadien terug afgedekt met een doek en aarde.

3. Resultaten

3.1. Algemene waarnemingen

Uit de hoogtegegevens blijkt dat het terrein afhelt in westelijke richting naar de Passendalebeek toe (24,00m TAW). De hoogste waarden zijn geregistreerd aan de oostzijde van het deelgebied: 28,75m TAW. Het verval tussen het hoogste en laagste punt bedraagt circa 4,75m.

Het plangebied was in gebruik als weiland.

Het proefsleuvenonderzoek werd sterk bemoeilijkt door de talrijke aanwezigheid van bomkraters uit WOI. De bomkraters waren geconcentreerd in het westelijke, lager gelegen gedeelte. Omwille van hun recente karakter werden deze sporen niet ingetekend. Deze kraters hadden een grijze vulling, waren dikwijls gevlekt (nog niet gehomogeniseerd), en bevatten nog fragmenten van munitie. Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden drie artilleriegranaten uit WOI aangetroffen. Voor het ophalen van deze explosieven werd DOVO gecontacteerd.

3.2. Stratigrafie

Afgaand op de bodemprofielen, bestaat de bodem in het oostelijke deel van het plangebied uit lichte zandleembodem. Vanaf de zuidwesthoek tot centraal aan de noordzijde ligt een natte zandleembodem, zonder profiel, die geleidelijk overgaat in een zware kleibodem. De oostelijke lichte zandleembodem wordt gekenmerkt door een donkere bouwvoor van ca. 30cm dikte, vrij humeus, met lemig zand. Onder deze A-horizont komt een (licht)bruin gevlekte lemige zandlaag tevoorschijn, die herkend kan worden als een Bt-horizont. De C-horizont bestaat uit een bruingele tot witgele lemige zandlaag, dikwijls sterk gebioturbeerd.

Figuur 4 Typisch profiel in het oostelijke deel

Meer naar het westen toe en lager op de hellingflank is de Bt-horizont dunner en verdwijnt volledig. Het licht lemige zand is zwaarder, lemiger, en meer gevlekt. De profielopbouw evolueert naar een A/C-profiel, de textuur naar een natte zandleembodem.

Figuur 5 Typisch profiel in het oostelijke deel van het plangebied

Langsheen de Passendalebeek verandert de textuur van de bodem in een kleibodem. Onder een donkerbruine tot bruinzwarte bouwvoor van ca. 40cm dikte ligt een sterk gereduceerde klei. Deze reductie wijst op permanent vochtige omstandigheden en duidt de oorspronkelijke loop van de Passendalebeek aan.

Figuur 6 Typisch profiel in de beekbedding

3.3. Archeologische gegevens

GREPPELS EN KUILEN

In totaal werden 13 relevante archeologische sporen aangetroffen. S1 en S2 in sleuf 1 bleken uiteindelijk natuurlijke sporen te zijn en S3 in sleuf 1 moet geïnterpreteerd worden als een bomkrater. De archeologische sporen bevonden zich grotendeels in het oostelijk deel van het plangebied, langsheen de Dadizeelsestraat. Het betreft acht kuilen (sleuf 1/S6, sleuf 1/S7, sleuf 1/S9, KV2/S2, sleuf 3/S1, sleuf 3/S2, sleuf 3/S3 en sleuf 5/S1), drie greppels (sleuf 1/S4, sleuf 1/S5, KV2/S3), één onduidelijk spoor (KV2/S1) en één brandrestengraf (sleuf 1/S8).

Twee greppels (sleuf 1/S5 en KV2/S3) hadden een lichtgrijze tot grijze vulling, waarin houtskoolpartikels voorkwamen. Beide greppels staan mogelijk met elkaar in verband. Een derde greppel (sleuf 1/S4) werd eerder gekenmerkt door een zwartbruine, humeuze vulling. In geen enkele van de hierboven beschreven greppels werd aardewerk aangetroffen.

Figuur 7 Sleuf 1, spoor 4 (midden) en spoor 5 (onderaan).

Alle aangetroffen kuilen werden gekenmerkt door een grijze vulling, bestaande uit lemig zand. Enkel bij KV2/S2, een onregelmatige kuil met grijze vulling, kwam aardewerk tevoorschijn tijdens het opschaven. Het gaat om een randfragment, te dateren in de 13de tot 15de eeuw. De vulling van deze kuil was ook gekenmerkt door het voorkomen van houtskoolpartikels.

Figuur 8 KV2/S 2. Middeleeuwse kuil.

Wat betreft kuil sleuf 1/S7 kan men zich de vraag stellen of dit spoor geïnterpreteerd moet worden als een brandrestengraf. Het gaat om een vrij regelmatig spoor met een lichtgrijze tot lichtgele gevlekte vulling, met een opvallende houtskoolconcentratie aan de oostrand. Bij het opschaven werden geen aardewerkfragmenten aangetroffen.

Figuur 9 Sleuf 1, spoor 7.

Ook in de vulling van sleuf 1/S9, een regelmatig spoor met een grijze vulling, kwamen houtskoolpartikels voor. Dit spoor bevindt zich net ten westen van het hierboven beschreven spoor sleuf 1/S7.

BRANDRESTENGRAVEN

Figuur 10 Sleuf 1, S8. Brandrestengraf.

Tijdens de aanleg van sleuf 1 werd in de westelijke zone een brandrestengraf aangetroffen (sleuf 1/S8). Brandrestengraven behoren tot het type van de crematiegraven en komen vooral voor in de late IJzertijd (5de eeuw v. Chr. – 1ste eeuw v. Chr.), in de Romeinse tijd (1ste eeuw v. Chr. – 5de eeuw n. Chr.) en de vroege Middeleeuwen (5de - 8ste eeuw). Rondom dit brandrestengraf werd een kijkvenster (KV1) gemaakt om de exacte omvang van het aangetroffen spoor te kunnen bepalen en om na te gaan of er zich in de onmiddellijke nabijheid nog andere gelijkaardige sporen bevonden. Het kijkvenster had een oppervlakte van 192,41m². De aanleg van het kijkvenster leverde echter geen bijkomende graven op.

Het brandrestengraf heeft een max. lengte van 2,5m en een breedte van max. 1,4m. De vulling bestaat hoofdzakelijk uit houtskool. Verbrand aardewerk werd aangetroffen, maar was te fragiel en fragmentarisch om te verzamelen. Er werd voor gekozen dit aardewerk *in situ* te laten en dit in een vervolgtraject te recupereren. De oriëntatie van het graf was noordoost-zuidwest. Opvallend is de ligging van dit brandrestengraf net op de overgang van de lichte zandleembodem naar de kleiige beekbedding.

4. Evaluatie en advies

Het uitgevoerde waarderingsonderzoek liet toe om het plangebied op een statistisch verantwoorde manier bodemkundig en archeologisch te verkennen. Uit het archeologisch onderzoek is gebleken dat het plangebied in grote mate verstoord is door bomkraters.

Op de bodemkaart ligt het plangebied op de overgang van een *matig natte zandleembodem zonder profiel* in het noorden naar een *matig natte, lichte zandleembodem met een sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont* in het zuiden. Aan de westrand van het plangebied, langsheen de Passendalebeek, bestaat de ondergrond uit een *sterk gleyige kleibodem zonder profiel*. Dit kon grotendeels bevestigd worden op het terrein. De grens tussen beide zandleembodems liep ruwweg van de zuidwesthoek van het plangebied naar het centrale punt aan de noordzijde van het plangebied. Alle aangetroffen archeologisch relevante sporen lagen op de lichte zandleembodem in het zuidoostelijk deel van het plangebied. In het noordwestelijk deel werden vrij veel bomkraters aangetroffen.

De aangetroffen sporen variëren van kuilen en greppels uit de late middeleeuwen (13 – 15de eeuw) tot een brandrestengraf en een mogelijk brandrestengraf uit de late ijzertijd tot vroege middeleeuwen (5de eeuw v. Chr. – 5de eeuw n. Chr.). De middeleeuwse sporen liggen langsheen de Dadizeelsestraat; het brandrestengraf daarentegen bevindt zich centraal in het zuidelijk deel van het plangebied, op de overgang van de lichte zandleembodem naar de natte zandleembodem en de beekbedding.

De toekomstige bodemverstoring concentreert zich volgens het inplantingsplan van NV Aquafin in de westelijke helft van het plangebied (cfr. bijlage 2). Het aangetroffen brandrestengraf bevindt zich net in deze zone (cfr. bijlage 1). We adviseren dan ook om dit graf in een vervolgonderzoek verder te onderzoeken en indien mogelijk rond dit spoor een beperkt vlak aan te leggen om na te gaan of het om een geïsoleerd spoor gaat of om een brandrestengrafveldje.

De overige aangetroffen archeologische sporen worden in principe niet bedreigd door de bouw van de waterzuiveringsinstallatie. Wat sleuf 1/S7 en sleuf 1/S9 betreft, op ca. 60cm onder het maaiveld, moet nagegaan worden of deze sporen op een kwalitatief verantwoorde manier *in situ* bewaard kunnen blijven. Indien dit niet het geval is, adviseren we om in een vervolgonderzoek een beperkt vlak aan te leggen rond deze sporen om de aard en datering van deze sporen verder te onderzoeken.

BIBLIOGRAFIE

AMERYCKX J.B., VERHEYE W. & VERMEIRE R., 1995, *Bodemkunde*, Gent.

BAKKER H. de & SCHELLING J, 1989, *Systeem van bodemclassificatie voor Nederland, de hogere niveaus*, Wageningen.

Internetbronnen:

Bodemkaart: <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/bodemkaart>

Cultuurhistorisch ensemble

<http://paola.erfgoed.net/sdx/inventaris>

BIJLAGEN

1. Overzichtsplan

2. RWZI Moorslede: Inplantingsplan¹⁰

¹⁰ Met dank aan dhr. Krikilion voor het ter beschikking stellen van dit plan.

3. Omtrek en Oppervlakte van de proefsleuven

Proefsleuf	Omtrek	EH	Oppervlakte	EH
		m		m ²
1 incl. KV1	284.42	m	432.37	
2 incl. KV2	288.33	m	342.75	
3	273.16	m	283.19	
4	272.69	m	284.21	
5	272.89	m	281.99	
KV1			192.41	
KV2			72.31	

4. Vondstenlijst

Sleuf	Spoor	Materiaal	Type	Datering
KV2	2	Grijsbakkend aardewerk	Rand, wand	13 - 15
2	Aanleg noordzijde	Grijsbakkend aardewerk	Rand vuurstolp	13 - 15
4	Aanleg halverwege	Grijsbakkend aardewerk	Wandscherf	13 - 15

5. Sporenlijst

Sleuf	Spoor	Interpretatie	vorm	textuur	kleur	inclusies	TAW m+	datering	vondst
1	1	N					28,02		
1	2	N					28,03		
1	3	bomkrater?					27,86		
1	4	greppel	lineair	kleilig lemig zand	zwartbruin	humeus, hk	27,66		
1	5	greppel	lineair	lemig zand	lichtgrijs	hk	27,48		
1	6	kuil	rechthoek	zand lemig	grijs, vermengd met lichtgrijs zand	bioturbatie hk,	27,38		
1	7	kuil (graf?)	vierkant	zand	lichtgrijs-lichtgeel gevlekt; hkconc aan rand	ijzervlekken verbrand aw;	26,98	LIJZ-ROM-VME	
1	8 (KV1)	brandrestengraf	rechthoek	kleilig lemig zand	zwart	hk	24,54	LIJZ-ROM-VME	
1	9	kuil	vierkant	lemig zand	grijs	weinig hk	26,73		
2/KV2	1	greppel?	lineair	zand lemig	grijs	hkkern	27,87		
2/KV2	2	kuil	onregelmatig	zand lemig	grijs	hk, aw	27,8		3
2/KV2	3	greppel	lineair	zand lemig	grijs, gebioturbeerd grijs, gevlekt met ijzerbrokken, losse structuur	hk	27,72		
3	1	kuil	vierkant (?)	zand lemig		fe	27,56		
3	2	kuil	vierkant	zand lemig	donker grijs, gevlekt		27,53	recent?	
3	3	kuil	rechthoek	zand lemig	grijs, gevlekt		27,72		
5	1	kuil	rond	zand	grijs		27,72		